

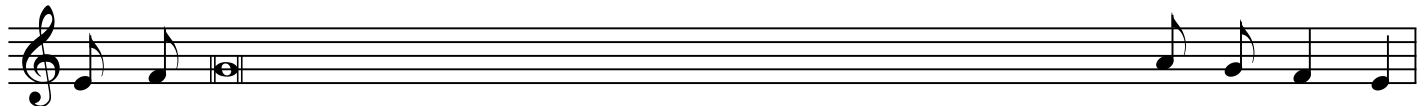
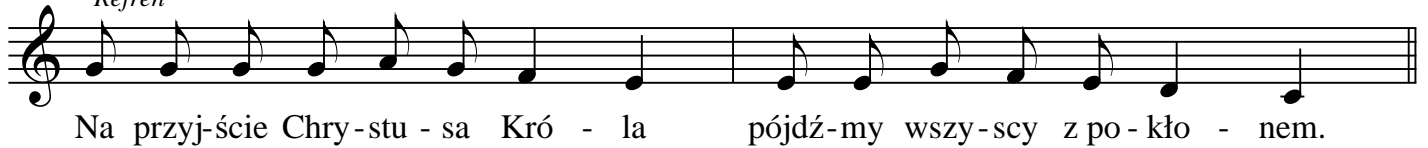
Nowenna przed Bożym Narodzeniem

16 - 24 grudnia

Śpiewajmy Panu

Pobudka

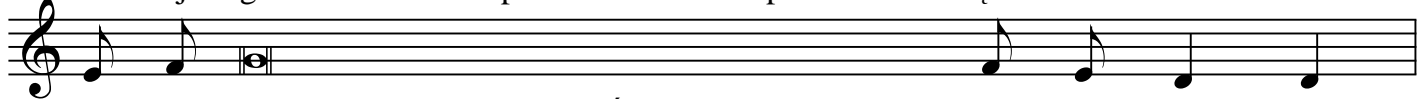
Refren

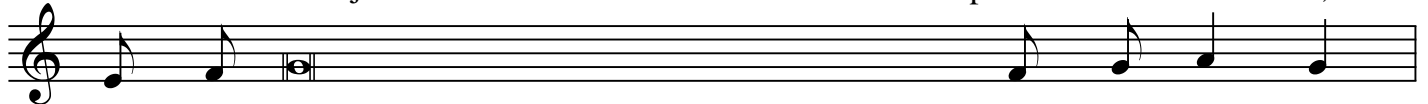
1. Ra-duj się Córko Syjonu i ciesz się wielce Córko Je - ru - za - lem,
2. O - to przyjdzie Bóg i człowiek z domu Dawida, aby za - - - - - się na tro - nie,
3. O - to Pan się ukaże i nie zawiedzie, chociażby zwlekał, ty Go wy - cze - kuj,
4. Na - ro - dzi się nam Malutki, a zwać się będzie Bo-giem mo-cnym.

24 grudnia

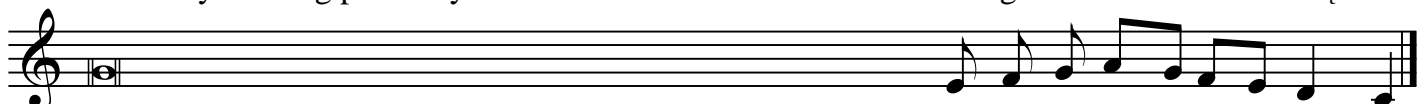
5. Ju-trzej-szego dnia zniknie nieprawość na ziemi i panował nam będzie Zba - wi - ciel świa - ta.

o - to Pan przyjdzie i w dniu tym Światłość wiel - ka bę - dzie,
uj - rzy - cie i rozraduje się ser - ce wa - sze.
al - bo - wiem zstąpi Król Chrystus jak ro - - - - - sa na kwia - ty
Za - się - dzie na tronie Dawida, Oj - - - - - ca swo - je - go
O - to nadeszła już peł - nia cza - su,

a z gór pocieknie słodycz; miód i mleko popły - - - - - nie z pa - gór - ków,
O - to wasz Pan przyjdzie z koroną królew - - - - - ską na gło - wie
i wte - dy wszędzie sprawiedliwość i po - - - - - kój ob - fi - ty;
i bę - dzie panował potę - - - - - żnym ra - mie - niem.
w któ - rym Bóg posłał Syna swe - - - - - go na zie - mię.

albowiem przyjdzie Prorok wielki i od - no - wi Je - ru - za - lem.
i zapanuje od morza do morza, i od wód wiel - - - - - kich, aż po krań - ce - - - - - zie - mi.
a cześć Mu oddadzą wszyscy ziemscy królowie i wszystkie na - ro - dy słu - żyć - - - - - Mu bę - dą.
I ukaże się wielkim wobec całego świata; a pokój nastanie na zie - mi gdy - - - - - On - - - - - przyjdzie.
Dzisiaj poznacie, że Pan przyjdzie, a rankiem uj - rzy - cie chwa - łę - - - - - Je - go.

24 grudnia

K.: Już bli - sko jest Pan. W.: Pójdź - my wszy - scy z po - kło - nem!

Czytanie z Pisma świętego na kolejny dzień nowenny, od str. 5

Psalm

1. Radujcie się niebiosa i wesel się zie-mio, a wy góry chwa - łę od - daj-cie.

2. Góry okryjcie się wdziękiem, / a pagórki sprawiedliwością.

3. Bo Pan do nas przyjdzie / i nad swymi ubogimi się zmiłuje.

4. Spuśćcie rosę niebiosa, a obłoki sprawiedliwego, / niech ziemia się otworzy
i zrodzi Zbawiciela.

5. Pamiętaj o nas, Panie / i odwiedź nas z Twoim zbawieniem.

6. Okaż nam, Panie, swoje miłosierdzie / i zbawienie swoje nam podaj.

7. Wyšli Baranka, Panie, władcę ziemi / ze skały pustyni na górę Syjonu.

8. Przyjdź nas wyzwolić, Panie, Boże zastępów, / pokaż nam oblicze a będziemy
zbawieni.

9. Przyjdź, Panie i przynieś nam swój pokój, / abyśmy się z Tobą weselić mogli.

10. Abyśmy poznali na ziemi drogę Twoją, Panie, / wśród wszystkich narodów
zbawienie Twoje.

11. Okaż Twoją potęgę i przyjdź, Panie, / aby nas wszystkich zbawić.

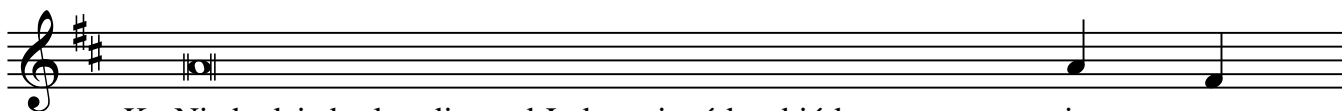
12. Przyjdź, Panie, nie zwlekaj / i rozerwij kajdany Twojego narodu.

13. Obyś rozdarł niebiosa i zstąpił. / A od Twego oblicza niechby góry spłynęły.

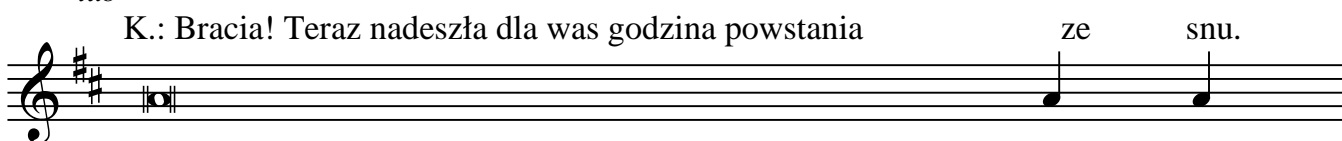
14. Przyjdź i okaż nam Twoje Oblicze, Panie, / Ty, co siedzisz ponad Cherubami.

15. Chwała bądź Bogu w Trójcy jedynemu, / Ojcu, Synowi i Duchowi Świętemu.

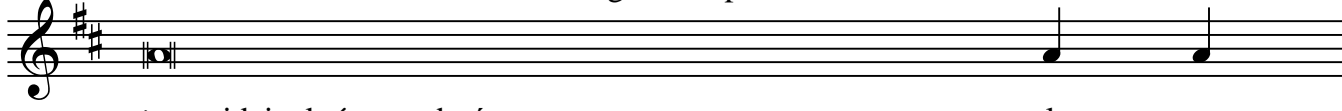
16. Jak była na początku i zawsze i ninie / i na wiek wieków niechaj zawsze słyńcie.

Kapitulum

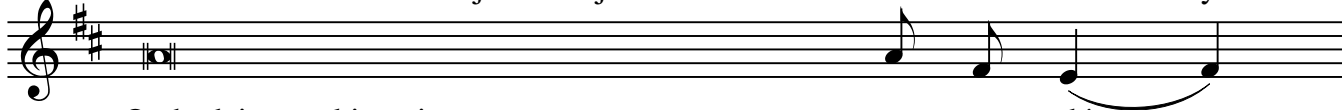
K.: Nie będzie berło odjęte od Judy, ani wódz z biódr je - go,
lub

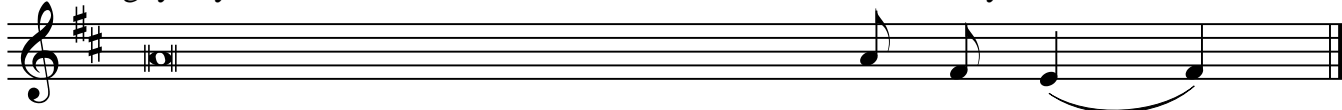
K.: Bracia! Teraz nadeszła dla was godzina powstania ze snu.

aż przyjdzie, który ma być po - - - - - sła - ny,
Teraz bowiem zbawienie jest bliżej nas niż wte - dy

On będzie oczekiwaniem na - ro - dów.
gdyśmy u - - - - - wie - rzy - li.

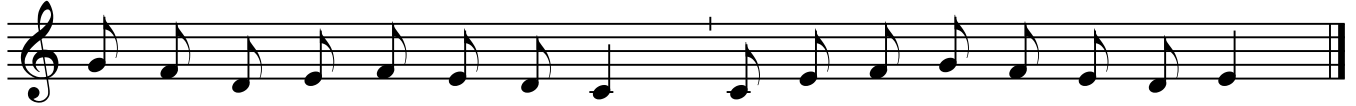

W.: Bogu niech bę - - - - - dą dzie - ki.
W.: Bogu niech bę - - - - - dą dzie - ki.

Czytanie patrystyczne na kolejny dzień nowenny, od str. 5

Hymn

1. Głos wdzię - czny z nie - ba wy - cho - dzi, Gwia - zdę nam no - wą wy - wo - dzi,

Któ - ra roz - świe - ca cie - mno - ści, I od - kry - wa na - sze zło - ści.

2. Z różdżki Jesse kwiat zakwita, który zbawieniem świat wita;
Pan Bóg zesłał Syna swego, przed wieki narodzonego.

3. Ojcowie tego czekali, tego Prorocy żądali,
Tego Bóg świata miał zjawić, od śmierci człeka wybawić.

4. Wnet Anioł Pannie zwiastował, o czym Prorok prorokował;
i miał powstać Syn z zacnego Plemienia Dawidowego.

5. Weselcie się ziemskie strony! Opuściwszy niebios trony,
Bóg idzie na te niskości z niewymownej swej litości.

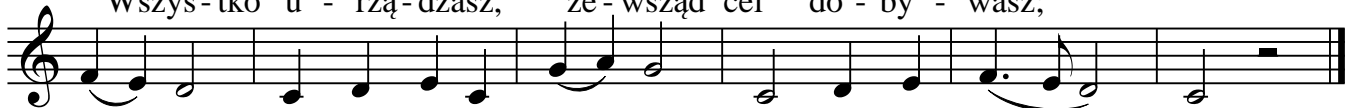
6. Weselcie się wszyscy święci! I wy, ludzie smutkiem zdjęci;
Idzie na świat Odkupiciel, strapionych wszystkich Zbawiciel.

Antyfony adwentowe

16 grudnia

1. Mą - dro - ści, któ - ra z ust Bo - żych wy - pły - wasz, Przy - bądz i
Wszys - tko u - rzą - dzasz, ze - wsząd cel do - by - wasz;

na - ucz nas dróg roz - tro - pno - ści, Wie - czna Mą - dro - ści.

17 grudnia O Adonai! Wodzu Izraela, coś go wybawił z rąk nieprzyjaciela
przybądź upadłym pod ciężkim brzemieniem, z silnym ramieniem!

18 grudnia Korzeniu Jesse! Tyś chorągwią ludów, zamilkną króle na widok Twych cudów:
Przybądź i pospiesz, użał się złej doli, wybaw z niewoli!

19 grudnia Kluczu Dawidów! Izraela Boże, co Ty otworzysz, nikt zamknąć nie może;
Przybądź, a wywiedź mocą Twej prawicy więźniów z ciemnicy!

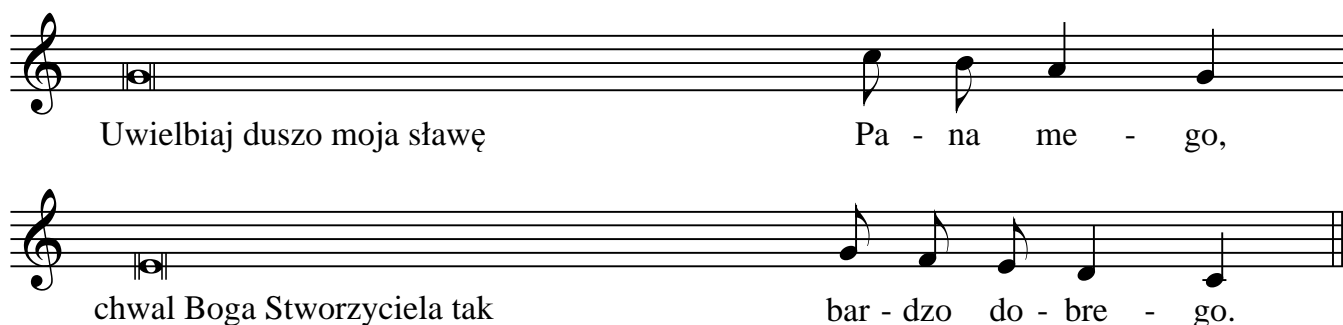
20 grudnia O Wschodzie ranny! Światło wiekuiste, sprawiedliwości Słońce promieniste
przybądź i oświeć w ciemnościach siedzące nędznych tysiące!

21 grudnia Królu narodów! Tyś ich upragnieniem, Tyś jest węgielnym jedności kamieniem,
przybądź, niech człowiek przez Ciebie stworzony, będzie zbawiony!

22 grudnia Emanuelu! Królu! Prawodawco, oczekiwanie narodów i Zbawco;
Przybądź i nasze wysłuchaj wołanie, Boże nasz Panie!

23 grudnia Nim wszędzie słońce z nieba wysokiego, przyjdzie Król królów od Ojca swojego.
Zejdzie w osobie Małej Dzieciny, odkupić winy.

24 grudnia (powtarza się pierwszą ant.: Mądrości, która...)

Magnificat

Bo wejrzał na uniżenie swojej Służebnicy. *

Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia.

Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, *

a Jego imię jest święte.

Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie *

nad tymi, którzy się Go boją.

Okazał moc swego ramienia, *

rozproszył pyszniących się zamysłami serc swoich.

Stracił władców z tronu, *

a wywyższył pokornych.

Głodnych nasycił dobrami, *

a bogatych z niczym odprawił.

Ujął się za swoim sługą, Izraelem, *

pomny na swe miłosierdzie,

Jak obiecał naszym ojcom, *

Abrahamowi i jego potomstwu na wieki.

Chwała Ojcu i Synowi, *

i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *

i na wieki wieków. Amen.

(Powtarza się antyfonę adwentową z danego dnia)

K.: Panie wysłuchaj modlitwę moją.

W.: A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

po III Niedzieli Adwentu

Módlmy się: Nakłoń, Panie, ucha Twego ku naszym prośbom i rozjaśnij ciemności zaszego umysłu łaską Twego nawiedzenia. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków. W.: Amen.

po IV Niedzieli Adwentu

Módlmy się: Wzbudź swą potęgę, prosimy, Panie i przyjdź. I z wielką siłą pospiesz nam na pomoc, aby miłosierdzie Twoje wspomagając nas łaską, przyspieszyło to, co wstrzymują nasze grzechy. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków. W.: Amen.

DZIEŃ I

16 grudnia

Czytanie z Księgi Micheasza,

Mi 5, 1-4a

To mówi Pan:

A ty, Betlejem Efrata, najmniejsze jesteś wśród plemion judzkich! Z ciebie mi wyjdzie Ten, który będzie władał w Izraelu, a pochodzenie Jego od początku, od dni wieczności. Przeto [Pan] wyda ich aż do czasu, kiedy porodzi mająca porodzić. Wtedy reszta braci Jego powróci do synów Izraela. Powstanie On i paść będzie mocą Pańską, w majestacie imienia Pana Boga swego. Osiadą wtedy, bo odtąd rozciągnie swą potęgę aż po krańce ziemi. A Ten będzie pokojem.

Oto słowo Boże.

Czytanie patrystyczne:

Posłuchajmy katechezy św. Cyryla Jerozolimskiego o podwójnym przyjściu Chrystusa.

Głosimy przyjście Chrystusa, nie tylko pierwsze, ale i drugie, które jest o wiele wspanialsze od pierwszego. Pierwsze bowiem stało się przede wszystkim symbolem cierpliwości, drugie natomiast przyniesie ze sobą koronę Bożego panowania.

W Panu naszym Jezusie Chrystusie wszystko zresztą jest na ogół podwójne. Podwójne narodzenie: Jedno z Boga przed wiekami, drugie z Dziewicy, gdy nastąpiła pełnia czasów: podwójne zstąpienie z nieba: Pierwsze niewidoczne, jak spadek rosy na runo, drugie natomiast, to przyszłe - głośnie i rzucające się w oczy.

W pierwszym przyjściu Pan został owinięty w pieluszki i złożony w żłobie, w drugim zaś okryje się światłością jak szatą. W pierwszym odrzucony i okryty hańbą wziął na siebie krzyż, w drugim przyjdzie uwielbiony w orszaku anielskich zastępów.

Nie poprzestajemy, zatem na pierwszym przyjściu, lecz oczekujemy drugiego. I gdy w czasie pierwszego wołaliśmy: "Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie!" (Ps 118, 26), to samo powtórzmy i w drugim, kiedy wybiegając razem z Aniołami na spotkanie Pana, zawołamy padając na twarz: "Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie".

DZIEŃ II

17 grudnia

Czytanie z Księgi Rodzaju

Rdz 49, 2.8-10

Jakub zawołał swoich synów i powiedział do nich:

«Zbierzcie się i słuchajcie, synowie Jakuba, słuchajcie Izraela, ojca waszego! Judo, ciebie słać będą bracia twoi, twoja bowiem ręka na karku twych wrogów! Synowie twego ojca będą ci oddawać pokłon! Judo, młody lwie, na zdobyczy rósć będziesz, mój synu: jak lew czai się, gotuje do skoku, do lwicy podobny - któż się ośmieli go drażnić? Nie zostanie odjęte berło od Judy ani laska pasterska spośród kolan jego, aż przyjdzie ten, do którego ono należy, i zdobędzie posłuch u narodów!»

Oto słowo Boże.

Czytanie patrystyczne:

Dziś do nas zwraca się św. Leon Wielki, ucząc nas o Chrystusie jako Sakramencie naszego pojednania.

Na nic się nie zda nazywać Pana naszego, Syna Maryi Dziewicy, prawdziwym i doskonałym człowiekiem, jeśli nie uznaje się w Nim takiego człowieczeństwa, jakie przepowiadane jest w Ewangelii.

Mateusz bowiem pisze: Rodowód Jezusa Chrystusa, syna Dawida, syna Abrahama (Mt 1, 1), układając w ten sposób porządek ludzkiego pochodzenia Chrystusa, by w linii pokrewieństwa pokoleń dojść aż do Józefa, któremu była poślubiona Matka naszego Pana.

Łukasz natomiast postępując w kierunku odwrotnym, wraca do ojca rodu ludzkiego, aby przez to ukazać, że zarówno pierwszy Adam, jak i Adam nowy mają tę samą naturę. Syn Boży mógł oczywiście objawić swoją wszechmoc ludziom na sposób cielesny, tak jak to uczynił względem patriarchów i proroków, gdy np. podjął walkę (z Jakubem), gdy chętnie wdawał się w rozmowę i nie odmawiał gościnności lub też przyjmował podany pokarm.

Wszystkie jednak te obrazy wskazywały na owego Człowieka, którego prawdziwość, uwidocznioną korzeniem genealogicznym wyprzedzających Go pokoleń, prze-powiadały mistyczne znaki.

Refleksja:

Chrystus Pan pojednał nas z Ojcem. On jest Drogą prowadzącą do Prawdy i pełni życia. Spotkam się z Nim w sakramentach. Czy znajduję czas na to spotkanie? Jak często klękam do spowiedzi świętej? Czy w każdą niedzielę jednoczę się z Chrystusem w Komunii św. Jeśli nie, to dlaczego? A przecież od tych spotkań sakramentalnych zależy to spotkanie "twarzą w twarz".

DZIEŃ III

18 grudnia

Czytanie z Księgi proroka Jeremiasza

Jr 23, 5-8

«Pan mówi:

Oto nadejdą dni - wyrocznia Pana - kiedy wzbudzę Dawidowi Odrośl sprawiedliwą. Będzie panował jako król, postępując roztropnie, i będzie wykonywał prawo i sprawiedliwość na ziemi. W jego dniach Juda dostąpi zbawienia, a Izrael będzie mieszkał bezpiecznie. To zaś będzie imię, którym go będą nazywać: Pan naszą sprawiedliwością. Dlatego oto nadejdą dni - wyrocznia Pana - kiedy nie będą już mówić: Na życie Pana, który wyprowadził synów Izraela z ziemi egipskiej, lecz raczej: Na życie Pana, który wyprowadził i przywrócił pokolenie domu Izraela z ziemi północnej i ze wszystkich ziem, po których ich rozproszył, tak że będą mogli mieszkać w swej ziemi».

Oto słowo Boże.

Czytanie patrystyczne:

Posłuchajmy listu do Diogeneta:

Nikt z ludzi ani nie widział Boga, ani Go innym nie ukazał, lecz Bóg sam siebie objawił przez wiarę, która stanowi jedyną do Niego drogę. Bóg, który jest Stworzycielem wszystkiego i wszystkim rządzi, nie tylko ukochał człowieka, ale okazał się wobec niego niezwykle wyrozumiały. Zawsze był, jest i pozostanie łaskawy, dobry, prawdomówny i nieskory do gniewu. Cokolwiek zaś wielkiego i niewymownego poczęło się w Jego myśli odnośnie do naszego zbawienia, wszystko to dzielił jedynie ze swoim Synem.

I tak, jak długo ukrywał mądrość swoich wyroków, wydawał się nie dbać o nas. Z chwilą jednak, gdy przez Syna swojego umiłowanego objawił nam to, co było dla nas przygotowane od samego początku, udzielił nam jednocześnie wszystkiego i sprawił, że staliśmy się uczestnikami Jego dobrodziejstw i że widzimy oraz rozumiemy to, czego nikt z nas nie mógł się nigdy spodziewać.

Refleksja:

Pan Bóg dotrzymuje obietnicy. "Zbliżyłem moją sprawiedliwość: już jest niedaleko". "Już dokonało się zbawienie, już narodził się Zbawiciel, choć, "jeszcze" nie przyszło w całej pełni Królestwo Boże; Ono się wciąż zbliża. Ale jak wypełniły się słowa o pierwszym przyjsciu, tak wypełnią się i o drugim. Ale co robić, by to przyście było owocne dla mnie? Jakie podejmę postanowienia, by wyjść na spotkanie nadchodzącego Pana?